

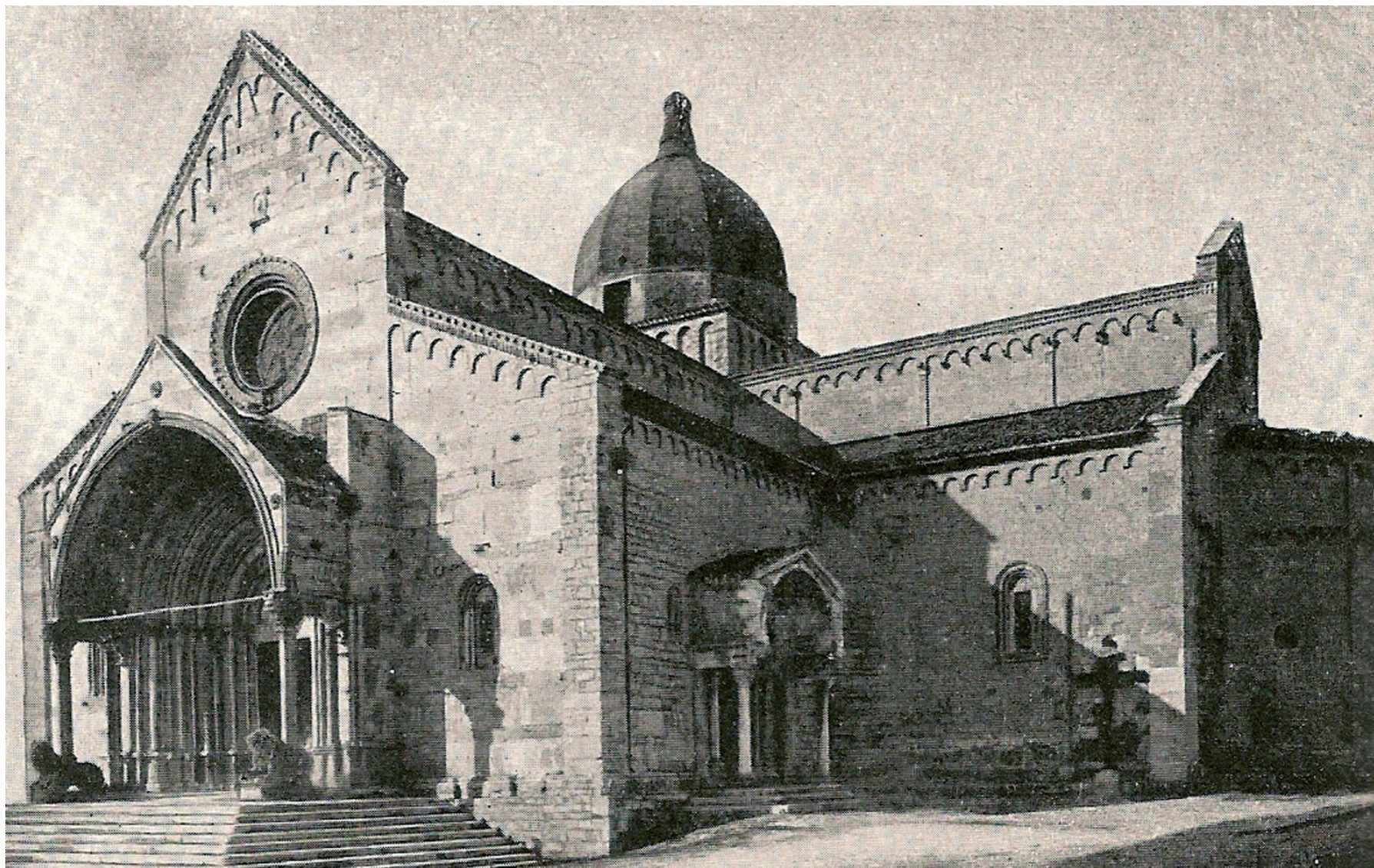
Αγκώνες

ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗ
ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ο Αγκώνας είναι ένα σημαντικό λιμάνι στα μέσα της Ιταλικής χερσονήσου πάνω στην Αδριατική. Πήρε το όνομά του από τους αρχαίους Έλληνες που το εμπνεύστηκαν από το σχήμα του φυσικού βραχίονα που προστάτευε το λιμάνι. Στη διάρκεια του Μεσαίωνα, ανέπτυξε το θαλάσσιο εμπόριο και έγινε μια ισχυρή θαλάσσια δημοκρατία, όπως η Ραγκούζα και η Ζάρα, παρά το γεγονός ότι δεν μπόρεσε να ανταγωνιστεί τις μεγάλες δυνάμεις της εποχής, τη Βενετία, την Πίζα και τη Γένοβα.

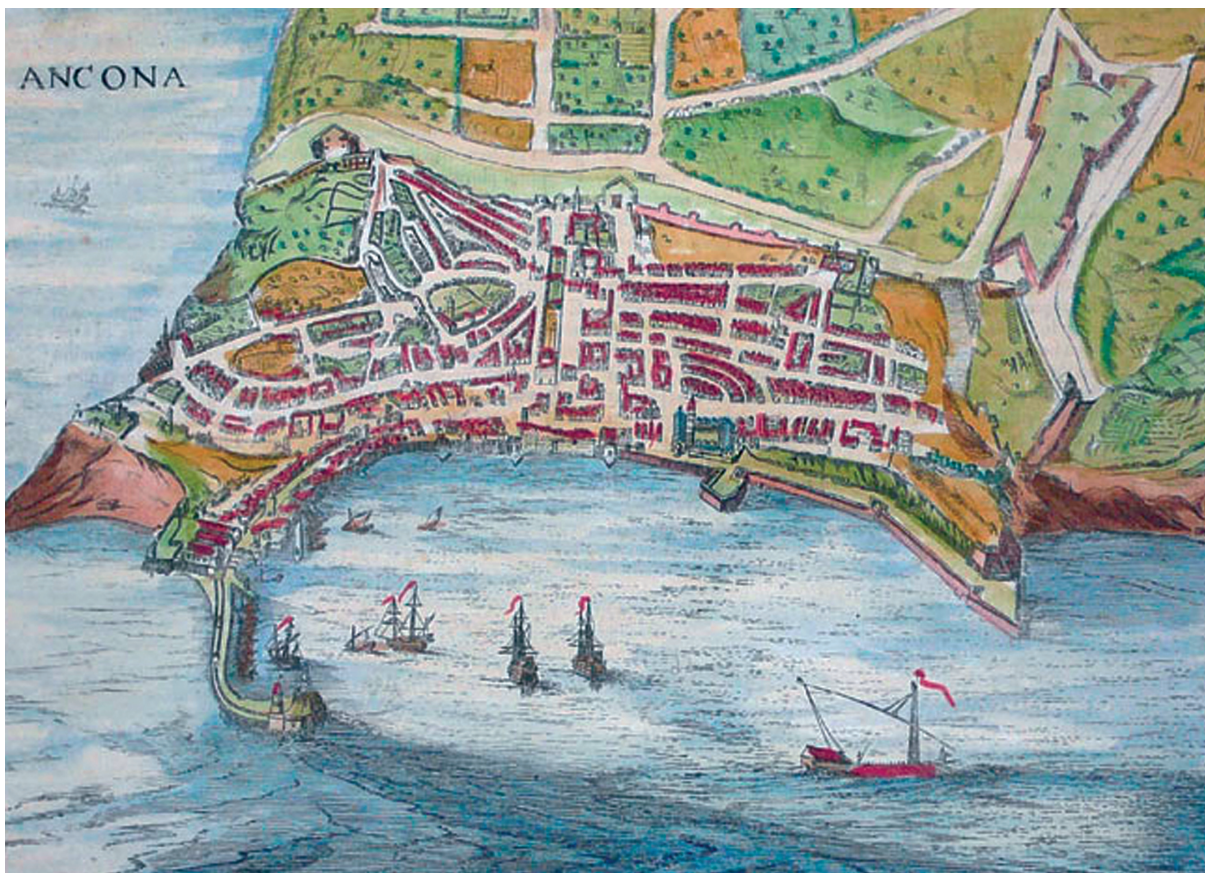
Στα μέσα του 16ου αιώνα η πόλη έχασε την ανεξαρτησία της όταν προσαρτήθηκε από τον πάπα Κλήμεντα Ζ΄ στο παπικό βασίλειο. Ο Αγκώνας, μαζί με τη Ρώμη και την Αβινιόν, ήταν η μόνη πόλη του παπικού βασιλείου στην οποία επιτράπηκε η εγκατάσταση Εβραίων μετά το 1569. Στην πόλη, την εποχή που έφτασε ο Καποδίστριας, δέσποζαν ο καθεδρικός ναός του Αγίου Κυριάκου και το εντυπωσιακό, πενταγωνικό Λαζαρέτο πάνω στο λιμάνι, έργο του περίφημου αρχιτέκτονα Luigi Vanvitelli.

Ο καθεδρικός ναός του Αγίου Κυριάκου, σταυροειδής, με δωδεκάεδρο τρούλο. |

Η μαρμάρινη αψίδα χτίστηκε τον 12ο αιώνα, στο ψηλότερο σημείο των τειχών, προς τιμήν του αυτοκράτορα Τραϊανού που είχε χτίσει το τόσο σημαντικό λιμάνι της Αδριατικής επί Ρωμαϊκρατίας.

Το Νοέμβριο του 1827, μετά από ένα κουραστικό ταξίδι, ο Καποδίστριας έφτασε στον Αγκώνα, για να επιβιβαστεί στο πλοίο που του είχε υποσχεθεί η αγγλική κυβέρνηση, και το οποίο θα τον μετέφερε στην Ελλάδα. Η καθυστερημένη άφιξη του πλοίου τον ανάγκασε να μείνει στην πόλη πάνω από ένα μήνα.

Αγκώναι

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Ο Άγιος Γεώργιος των Ελλήνων στη Βενετία. |

Στο διάστημα που ο Καποδίστριας έμεινε στον Αγκώνα, ανέλαβε ένα πλήθος πρωτοβουλιών που σχετίζονταν κυρίως με την εκπαίδευση ελληνοπαίδων. Επρόκειτο για προσφυγόπουλα που βρέθηκαν στη δυτική Ευρώπη διωγμένα από την κατάσταση στην εμπόλεμη Ελλάδα. Πολλά βρήκαν καταφύγιο στις ελληνικές κοινότητες που ανθούσαν σε πολλές ιταλικές πόλεις όπως η Βενετία, η Τεργέστη, το Λιβόρνο, η Πάδοβα.

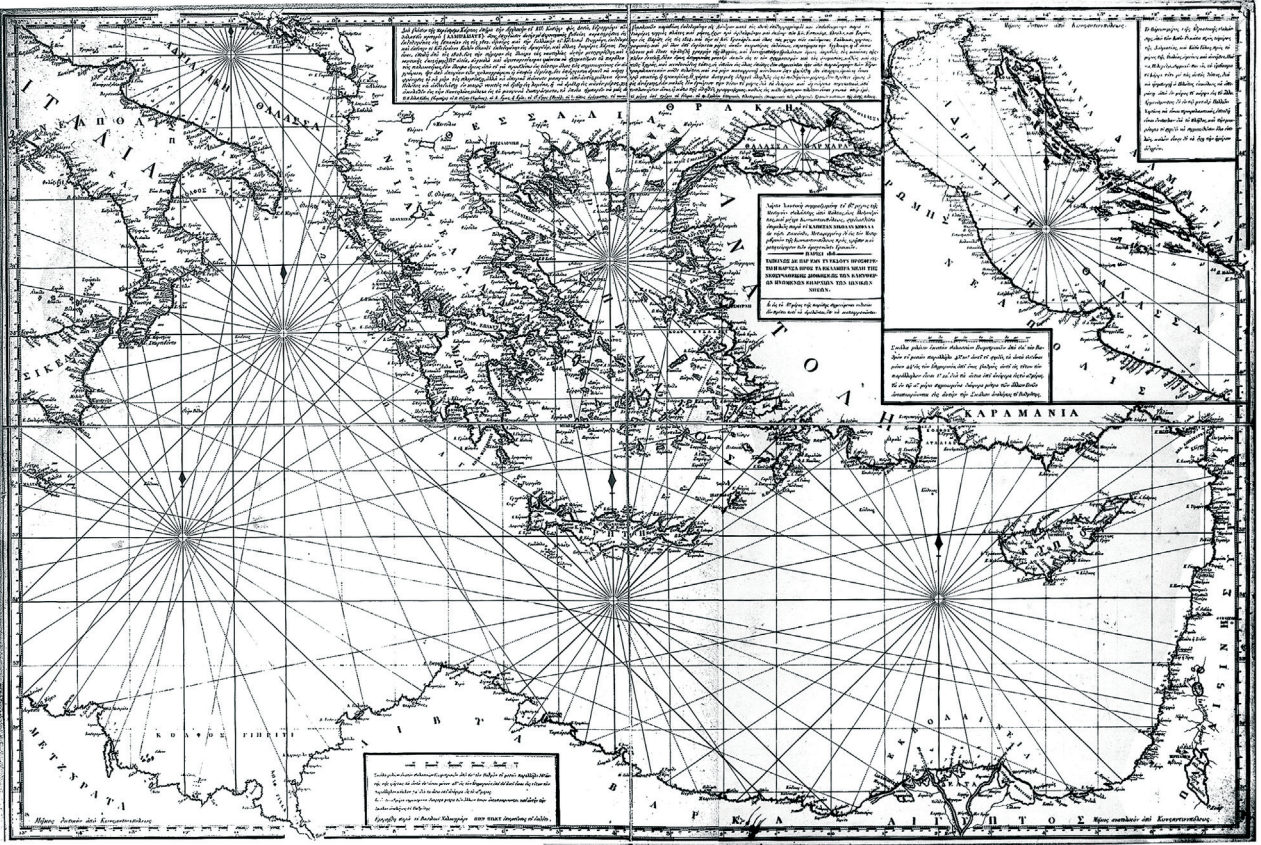
Ο Ανδρέας Μουστοξύδης, κερκυραίος ιστορικός, από τους πιο στενούς φίλους και συνεργάτες του Καποδίστρια, τον ακολούθησε στην Αίγινα για να υποστηρίξει το έργο του Κυβερνήτη στην εκπαίδευση.

Με επιστολές του σε φίλους όπως ο Ευνάρδος, ο Μουστοξύδης, ο Μοτσενίγος αλλά και σε πρόσωπα με πολιτικό και κοινωνικό κύρος ζητάει χρήματα και βιβλία για το «ταμείον των επί ξένης Ελλήνων ορφανοπαίδων». Σχολεία για αυτά τα ορφανά είχαν ήδη αρχίσει να οργανώνονται με τη συνδρομή τοπικών επιτροπών στην Τεργέστη, στη Βενετία, στη Γενεύη, τη Μπολόνια.

Γνωστόν Σας είναι, Κύριοι, ότι μεγάλος είναι ο αριθμός αν-
τών των Ελληνοπαίδων και θέλετε μάθει μετά χαράς, δεν αμ-
φιβάλλω, ότι τα στοιχειώδη σχολεία τεθειμένα υπό την σκέ-
πην των ημετέρων εν Τεργέστη, Εννετία και Αγκώνι
εκκλησιών, περισύναξαν περιθалπτικώς αρκετόν μέρος αν-
τών των απόρων νέων...

I.K., 13 Ιανουαρίου 1828

Ο τραπεζίτης Ιωάννης-Γαβριήλ Ευνάρδος, συγκινήθηκε από τον αγώνα των Ελλήνων. Φίλος του Καποδίστρια, διέθεσε σημαντικά ποσά για το νέο ελληνικό κράτος και στήριξε τις προσπάθειες για την ίδρυση εθνικής τράπεζας.

Ιδιαίτερα για τον σχολείο στον Αγκώνα, ο Καποδίστριας γράφει σε φίλους στη Γενεύη και το Παρίσι και ζητά σχολικά βιβλία για τους 20 μαθητές του και τους δυο δασκάλους του: τους μύθους του Αισώπου, τους Διαλόγους του Λουκιανού, τους πολιτικούς λόγους του Δημοσθένη αλλά και κάποια συγγράμματα του Κοραή.